

Soutěž Skrytá paměť Moravy

Středoškolští studenti si čas od času zvou do svého středu nějakého spisovatele či básníka na autorské čtení. Tentokrát však hlavními aktery akce bylo třicet studentů literárního semináře na brněnském Gymnáziu Kpt. Jaroše. Jednoho březnového dne v sedm hodin ráno usedli ve školní aule k dvouhodinovému literárnímu maratonu. Pod vedením vyučující profesorky a při popíjení kávy nebo čaje si studenti navzájem předčítali své práce na téma Z rodinné kroniky, které vyhlásila Rada Jihomoravského kraje pro IV. ročník literární soutěže Skrytá paměť Moravy.

Měla jsem možnost zúčastnit se tohoto předkola soutěže, z něhož měli ti nejlepší postoupit do oficiálního literárního klání. Žasla jsem, jak se

studentům zapátrání v rodinné historii zdařilo. Nejdou připomínali smutné osudy svých vlastních předků, ovlivněné událostmi druhé světové války, ale objevily se i humorné příběhy z deníku babiček nebo též filozoficky laděné texty o životě a smrti.

Originální téma

S originálním nápadem přišel student vyprávějící o dědečkovi, který si přál, aby byl jeho posmrtný popel nasypán do domácích přesýpacích hodin, a mohl se tak stát svědkem pokračování života rodiny. Příbuzní se s dědečkovým netradičním práním složitě vyrovnávali, neboť „city živých jsou naléhavější než těch, co zemřeli“, jak napsal autor.

Vysoká úroveň prací mne

zaujala i z toho důvodu, že se na škole trvale věnuje pozornost talentovaným žákům (a to nejen v literatuře) a že je to znát. Vždyť vítězem I. ročníku zmíněné soutěže byl student z Jarošky Richard Skolek, dnes publicista, jehož fejetony zveřejňuje i Rovnost a dočkaly se též knižního vydání.

Myslím, že literární soutěže pro studenty nabývají nyní na významu. A to z toho důvodu, že budoucí maturitní práce z českého jazyka mají být posuzovány především pragmaticky (z hlediska stručnosti, věcnosti) a nebude v nich přihlíženo k tvůrčí invenci, originalitě a fantazii studenta. Tyto schopnosti, neméně důležité pro rozvoj osobnosti, budou mít prostor právě v podobných literárních soutěžích.

Alena Odehnalová